

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ- ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET
ELIAS NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ
ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 14-11-21 YEAR: 38 NUMBER: 1887

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU

FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)

EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. 10, 25-37) 14 Νοεμβρίου 2021

Στήν όγδόη Κυριακή τοῦ Λουκᾶ, ἡ Ἐκκλησία μᾶς παρουσιάζει τήν παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη. Μέσα ἀπό τίς εἰκόνες τῆς παραβολῆς αὐτῆς, ἐκφύονται σωτήρια διδάγματα, πού ἀφοροῦν τά κοινωνικά στρώματα τῶν ἀνθρώπων ὅλων τῶν ἐποχῶν. Παρουσιάζει τήν πραγματικότητα τοῦ κάθε ἀνθρώπου, πού διαβαίνει τήν στράτα τῆς ζωῆς του. Ἕνα τέτοιον διαβάτη ὁ ὁποῖος πῆγαινε ἀπό μιά πόλη στήν ἄλλη, μᾶς παρουσιάζει τό σημερινό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἔπεσε στήν ἐνέδρα κακοποιῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι τόν κτύπησαν, τόν πλήγωσαν θανάσιμα καί τόν ἄφησαν στήν ἄκρη τοῦ δρόμου μισοπεθαμένο. Ὁ Κύριος στήν παραβολή αὐτή, ὅπως καί σέ κάθε παραβολή, χρησιμοποιεῖ ἀλληγορικό περιεχόμενο. Σκοπό ἔχει νά μᾶς διδάξει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος διατρέχει σέ τοῦτο τόν κόσμο πολλούς κινδύνους ἀπό τά πολλαπλᾶ κακοποιᾶ στοιχεῖα καί τραυματίζεται σωματικά καί ψυχικά. Γιά τά τραύματά του αὐτά δέν φαίνεται νά ἐνδιαφέρεται κανείς. Συνήθως οἱ ἄνθρωποι μένουν ἀπαθεῖς. Ἐκεῖνος ὅμως πού σκύβει πάνω στόν πόνο μας καί μᾶς παρηγορεῖ εἶναι ὁ καλός Σαμαρείτης. Ἐμεῖς σήμερα, μέ ἐνδιαφέρον θά ρίξουμε μιά πιό προσεκτική ματιά στίς πληγές τοῦ κάθε τραυματισμένου διαβάτη. Παράλληλα νά δοῦμε ποιοί προκαλοῦν αὐτά τά τραύματα. Ποιός ἄραγε θά ἀναλάβει τήν θεραπεία τοῦ τραυματισμένου; Ὑπάρχουν πρόθυμοι καί ἱκανοί γι'αὐτό τό ἔργο; Ἡ σημερινή παραβολή μᾶς παρουσιάζει τόν καλό Σαμαρείτη, ὁ ὁποῖος καί διάθεση ἔχει ἀλλά καί τήν δύναμη διαθέτει γιά νά ἐπουλώσει τά τραύματα καί τίς θανάσιμες πληγές του. Διαθέτει, διάθεση καί δύναμη, γιά τήν γιατρεία ὁποιασδήποτε ἀσθένειας. Ἄς μή νομίζουμε ἀδελφοί μου ὅτι τό φαινόμενο τοῦ τραυματισμένου ὁδοιπόρου τῆς Ἱεριχοῦς, εἶναι κάτι πού σπανίζει στίς μέρες μας. Ἡ ἴδια ἱστορία μέ διάφορες παραλλαγές καί σέ ποικίλες ἀποχρώσεις, τήν συναντοῦμε καθημερινά στίς ἀνθρώπινες κοινωνίες. Στήν πραγματικότητα καί γιά νά μήν αὐτοαπατούμεθα, ὅλοι ἔχουμε ὑποστεῖ τραυματισμούς, δίχως καμμία ἐξάιρεση. Ἄλωστε εἶναι εὐκολονόητο γιά τόν ἄνθρωπο πού ἀνεμοδέρνεται μέ τίς πολλαπλές μέριμνες αὐτῆς τῆς ζωῆς, νά παραμένει ἀλώβητος. Ἐφ'ὅσον παρακολουθῆται βῆμα πρὸς βῆμα ἀπό τόν αἰώνιο ἐχθρό του, ὁ ὁποῖος τόν πυροβολεῖ συνεχῶς μέ μύρια πάθη, πῶς νά μείνει ἀλώβητος; Αὐτό βεβαίως ὀφείλεται καί στήν δική μας ἀμέλεια καί ἀπερισκεψία, ἀλλά καί στήν κακότητα τοῦ αἰώνιου ἐχθροῦ μας καί ἀνθρωποκτόνου διαβόλου. Τά παθήματα καί οἱ ταλαιπωρίες εἶναι ἡ νυχθήμερη συνοδεία τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ὑπάρχουν ἀσθένειες πού μᾶς ταλαιπωροῦν, ἀλλά θεραπεύονται. Δέν λείπουν ὅμως καί ἀσθένειες πού διαρκοῦν πολλά χρόνια καί μᾶς καθηλώνουν στό κρεβάτι τοῦ πόνου. Ἀλλά οἱ ἀρρώστιες καί τά παθήματα τοῦ σώματος δέν εἶναι τό τραγικώτερο ἀπό τό

ὁποῖο ὑποφέρει ὁ ἄνθρωπος. Τά ψυχικά καί ἠθικά τραύματα πού δέχεται καθημερινά ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἀπείρως πλέον βασανιστικά τῶν σωματικῶν. Στούς ληστές τῶν ἠθικῶν καί ψυχικῶν πληγῶν ἀναφέρεται ὁ Κύριος μέ τήν παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη. Ὁ Κύριος εἶναι συγκεκριμένος στήν παραβολή: «Ἡ αἰτία τῶν θανατηφόρων πληγῶν τοῦ ἐτοιμοθάνατου, ἦταν ληστές». Δέν ἦταν λεοντάρια καί ἄγρια ζῶα, ἀλλά ἄνθρωποι. Ἐνα παλιό φιλοσοφικό γνωμικό ἀναφέρει ὅτι: «Ὁ ἄνθρωπος διά τόν ἄνθρωπο εἶναι λύκος». Αὐτό ἐννοεῖ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀναμεταξύ τους ἀλληλοτραυματίζονται. Κακοποιεῖται ὁ ἄνθρωπος διαφοροτρόπως κάθε μέρα, ἀπό τόν συνάνθρωπό του. Οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, ἡ ἀπειλή ἐνός πυρηνικοῦ πολέμου, ἀλλά καί οἱ καθημερινές πολεμικές συρράξεις καί ἀπειλές πολέμου, ταλανίζουν καί πληγώνουν τόν φιλήσυχο ἄνθρωπο. Πολεμικές ἀπειλές ἀκούγονται κάθε μέρα μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ἀνάμεσα σ' ἀνδρόγυνα καί μεταξύ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας γενικά. Ὅλα αὐτά σκορποῦν τήν ἔχθρα, τόν πόνο, τήν κατάθλιψη καί τήν ἐρήμωση, ἀφίνοντας τόν ἄνθρωπο **«ἡμιθανῆ τυγχάνοντα»**. Ποιός θά ἀναλάβει τήν ἐπούλωση αὐτῶν τῶν τραυμάτων; Ποιός ἄλλος; **Ὁ Καλός Σαμαρείτης!** Ὁμως ὁ Καλός Σαμαρείτης, ὁ Χριστός μας, πρίν τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάσταση, ἵδρυσε τό πανδοχεῖο, τήν Ἐκκλησία καί τό ἐπάνδρωσε μέ τούς ἄριστους πανδοχεῖς, τούς Ἀποστόλους, γιά νά παράσχουν τήν ἐπούλωση τῶν τραυματισμένων ἀπό τά χτυπήματα τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ Ἀπόστολοι ἐπάνδρωσαν τήν Ἐκκλησία μέ τούς πνευματοφόρους Πατέρες καί Διδασκάλους καί ἔθεσε ὁ Θεός εὐσεβεῖς Ἐπισκόπους καί Ἱερεῖς νά συνεχίσουν τό θεραπευτικό ἔργο τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη. Δίχως τόν Χριστό-**τόν Καλό Σαμαρείτη**- ὁ παράγων **ἄνθρωπος** δέν δύναται νά βοηθήσει. Δέν μπορεῖ νά ἀναλάβει τήν ἐπούλωση τῶν ψυχικῶν τραυμάτων τοῦ συνανθρώπου του. Στήν παραβολή βλέπουμε τόν λευῖτη, τόν ὑπηρέτη δηλαδή τῶν ἀνθρώπων, χρόνια τώρα προσπαθεῖ καί ἀγωνίζεται νά βοηθήσει, ἀλλά ἡ συνδρομή του εἶναι ἐλάχιστη. Δέν ἐπαρκεῖ νά βοηθήσει τόν ἄνθρωπο καί νά θεραπεύσει ὅλες του τίς ἠθικές καί ὑλικές πληγές του. Προσπάθησε μέσα στούς αἰῶνες μέ τήν φιλοσοφία, τήν ἠθικολογία, τήν ψυχολογία τήν τεχνολογία καί τήν ἐπιστήμη γενικά μέ ὅλα τ' ἀνθρώπινα μέσα, ἀλλά δυστυχῶς ἀπέτυχε. Γι' αὐτό **«ιδὼν αὐτόν -τόν τραυματία- ἀντιπαρῆλθε»**. Τό ἴδιο συναίβει καί μέ τόν ἰουδαϊσμό, ὁ ὁποῖος ὠδήγησε μέν τόν ἄνθρωπο στόν Χριστό, ἀλλά λόγο τῆς λανθασμένης ἐρμηνείας τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, ἀδυνατοῦσε νά βοηθήσει στήν ἐπούλωση τῶν πληγῶν τοῦ αἰμόφυρτου ἀνθρώπου. Μέχρι πού ἦλθε ὁ Χριστός μας, **ὁ Καλός Σαμαρείτης**. Αὐτός σκύβει μέ συμπόνια καί στοργή πάνω στόν πληγωμένο καί ἐτοιμοθάνατο ἄνθρωπο. Αὐτός σταματᾷ τήν θανάσιμη αἰμορραγία, πλένει μέ τό λάδι τῆς ἀγάπης Του καί ἀπαλαίνει τά τραύματα τῆς καρδιάς καί μέ τόν σταυρικό Του

θάνατο, τόν ὁδήγεῖ στήν Ἐκκλησία Του, τό ἀληθινό πανδοχεῖο καί θεραπευτήριο. Μέσω αὐτοῦ τοῦ ψυχοσωματικοῦ θεραπευτηρίου, ὁ Κύριος, μᾶς προσφέρει τίς θεόσωστες καί κατάλληλες συνταγές τῆς θεραπείας μας. Ἐάν τηρήσουμε σωστά τίς συνταγές τοῦ Γιατροῦ τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, τότε νά εἶστε σίγουροι γιά τήν θεραπεία μας.

EIGHTH SUNDAY OF LUKE (Luke 10:25-37) 14th November 2021

On the Eighth Sunday of Luke, the Church presents to us the parable of the Good Samaritan. Through the images of this parable, lessons of salvation emerge, concerning the life-journey of people through the ages. It presents the reality of every human being who journeys through life. Such a passerby, going from one city to another, is presented to us today. A person has fallen into the hands of bad people who have bashed him and left him to die on the edge of the road. As in every parable, there is allegorical content. It aims to teach us that in this world, man passes through many dangers from multiple evils and can be physically, mentally and spiritually injured. No one seems to care about his injuries. Usually, people are apathetic. But He who bends over our pain and comforts us is the Good Samaritan. Today, we will take a closer look at the wounds of every injured passerby. Let's see who is causing these injuries. Who will take care of the injured? Are there people willing and able to do this work? Today's parable presents the Good Samaritan who has the power to heal injury. He has the disposition and power to cure any disease. Let us not think, my brethren, that the phenomenon of the wounded traveler of Jericho is rare nowadays. We come across every day in human societies the same story with multiple variations. In fact, not to deceive ourselves, we all of us have injuries, without exception. After all, it is inconceivable for anybody with multiple worries in this life can remain untouched. How can he remain unscathed since he is hounded continually by his eternal enemy who shoots him continually with myriad passions? Of course, this is due to our own negligence and recklessness as well, but also to the wickedness of our eternal enemy, the murderous devil. Sufferings and afflictions accompany every human being, night and day. Some diseases that afflict us are curable. Other diseases last for many years and keep us stuck in a bed of pain. But the diseases and afflictions of the body are not the most tragic of man's sufferings. The mental and moral traumas that man undergoes daily are infinitely more torturous than the physical. The Lord refers to the robbers of moral and mental wounds in the parable of the Good Samaritan. The Lord is specific in the parable: *"The cause of the mortal plagues of the dying man were human robbers."* Not lions and wild animals, but people. An old philosophical opinion

states that: "A man for a man is a wolf". Which means that people wound each other. Every day, man is abused in many different ways by his fellow man. The two world wars, the threat of a nuclear war, as well as the daily conflicts and threats of war, plague and hurt the peaceful man. Threats of war are heard every day between people, between couples and between family members in general. The Enemy scatters pain, depression and desolation, leaving man "half-dead". Who will take care of the healing of his wounds? Who else but the Good Samaritan, who founded the "inn" - the Church - and staffed it with excellent innkeepers - the Apostles - to provide healing for the wounds of the beaten person. Without Christ - **the Good Samaritan** - man cannot help. He is unable to undertake the healing of the mental and spiritual traumas of his fellow-man. In the parable, we see the Levite, that is, the servant of the people, trying to help, but his contribution is minimal. He tried philosophy, ethics, psychology, technology and science in general with all human means, but unfortunately he failed; this is why "he passed by on the other side". The same is true of Judaism, which led man to Christ, but because of a misinterpretation of the Mosaic Law, was unable to help heal the wounds of the afflicted. Then Christ, **the Good Samaritan**, came, bowing with compassion and affection to the wounded and dying man. He stops the deadly bleeding, washes with the oil of His love and heals the wounds of the heart; and with His crucifixion death, leads him to **His Church, the true inn and sanctuary**. Through this physical and spiritual healing centre, the Lord offers us the divine methods for our healing. If we follow the prescriptions of the Doctor of the soul and the body correctly, then we can be sure of our complete healing.

Funeral Stan Finikiotis

On Thursday 4th November at 10.30am, the funeral of the late Stan-Efstathios Finikiotis was officiated in our Church. Fr. Michael delivered the eulogy and a wreath was laid on behalf of our Community by the President of the Ex. Committee Mr. Andrew Kefalianos. The burial took place in West Terrace Cemetery and the coffee of condolence was served in our Parish Hall. Those present donated to the Church the following sums of money in memory of late Stan-Efstathios Finikiotis:

**JIM & NANSY PAPAS 20 ANDREA CHRISTOU & FAMILY 20 GEORGE & DESP. DIMITRIOU 50 CHRIS & GWEN KORONIS 50
D. STYLIANOU & FAMILY 20 DIMITRI LOULIAS 50 MARY & EMMAN. VLAHAKIS 50 EV. CHRISTOU & FAMILY 20
JACK & CHRIST. BALASIS 20 TOULA GLEZOS 50 THALIA KASELOURIS 10**

Rev. Fr. Michael, the President, the members of the Ex. Committee and the Ladies Philoptohos extend their sincerest sympathy to the family of the late Stan-Efstathios Finikiotis and pray they may have strength and comfort from above. Warm thanks to those who donated to the Church in memory of the late Stan-Efstathios.

Τό Σαρανταλείτουργο τῶν Χριστουγέννων

Πρόκειται για μιά περίοδο έντονης πνευματικής εργασίας και ψυχοσωματικής προετοιμασίας για τόν έορτασμό τής μεγάλης έορτής τής Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Από τίς 15 Νοεμβρίου ἕως τά Χριστούγεννα, νηστεύουμε τό κρέας, τά γαλακτομικά καί τά αυγά, ἀλλά ἐπιτρέπεται τό ψάρι μέχρι τίς 17 Δεκεμβρίου, ἐνῶ κάνουμε αὐστηρή νηστεία τίς Τετάρτες καί Παρασκευές. Ἡ νηστεία ὁμως κατά τήν ὑπόδειξη τοῦ Κυρίου μας ἔχει νόημα, ὅταν συνδιάζεται μέ προσευχή καί ἐλεημοσύνη. Για τό λόγο αὐτό, ἡ Ἐκκλησία μέ τήν ἔναρξη τής νηστείας μᾶς προσκαλεῖ σέ ἐντονώτερη λειτουργική ζωή καί ἀγαθοεργία. Ἔτσι, ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση προβλέπει για τήν περίοδο αὐτή, τήν καθημερινή τέλεση τής Θείας Λειτουργίας, δηλαδή τήν τέλεση τοῦ Σαρανταλείτουργου. Ἡ τέλεση τοῦ Σαρανταλείτουργου ἀποτελεῖ πολύ μεγάλη εὐλογία. Εἶναι μιά θαυμάσια εὐκαιρία για βίωση τής μυστηριακῆς καί λατρευτικῆς ζωῆς, για ἐπαφή μέ τόν πλοῦτο τής ὑμνολογίας καί τής ἀκροάσεως τῶν θείων Γραφῶν, για συχνότερη Θεία Κοινωνία, για συχνότερη συγκέντρωση τής ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας. Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος μᾶς λέει: *«Σπουδάζετε πυκνότερον συνέρχεσθαι εἰς εὐχαριστίαν Θεοῦ καί εἰς δόξαν. Ὅταν γάρ πυκνῶς ἐπί τό αὐτό γίνεσθε, καθειροῦνται οἱ δυνάμεις τοῦ σατανᾶ καί λύεται ὁ ὀλεθρος αὐτοῦ»*, δηλαδή, προσπαθεῖστε μέ σπουδή νά ἔρχεσθε ὅλοι μαζί στήν Σύναξη τής Θείας Εὐχαριστίας (Θείας Λειτουργίας) για νά εὐχαριστεῖτε τόν Θεό καί νά Τόν δοξολογεῖτε. Διότι ὅταν συχνά ἔρχεσθε στήν Σύναξη τής Θείας Εὐχαριστίας, συντρίβονται οἱ δυνάμεις τοῦ σατανᾶ καί λύεται κάθε ὀλέθρια ἐνέργειά του. Ἡ δύναμη τής Θείας Λειτουργίας δέν εἶναι μαγική. Εἶναι ἡ δύναμη τής ἀγάπης καί τής ἐνότητος μετά τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Θεία Λειτουργία μᾶς μαθαίνει νά συγχωροῦμε, νά ἀγαποῦμε καί νά εἴμαστε ἐνωμένοι μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Γι'αὐτό ἄλλωστε προσφέρουμε τά Δῶρα μας στόν Θεό, τόν Ἄρτον καί τόν Οἶνον, προσευχόμενοι για ζῶντες καί κεκοιμημένους ἀδελφούς μας. Ἡ μνημόνευση τῶν ὀνομάτων τῶν ζώντων καί κεκοιμημένων προσώπων, εἶναι ἔργο πολύ σημαντικό καί ἱερό, πού θεσμοθετήθηκε ἀπό τούς Ἁγίους Ἀποστόλους καί ἐπιτελεῖται ἀδιάλειπτα μέσα στούς αἰῶνες.

The Forty-day Divine Liturgy of Christmas

This is a period of intense spiritual work and bodily preparation for the celebration of the great feast of the Nativity of the Lord. From the 15th of November until Christmas, we fast from meat, dairy products and eggs; fish is allowed until the 17th of December, with strict fast on Wednesdays and Fridays. According to our Lord, fasting makes sense when it is combined with prayer and mercy. For this reason, at the beginning of her fast, the Church invites us to more intense liturgical life and charity. Thus, we have the great blessing of the daily performance of the Forty-day Divine Liturgy. It is a wonderful opportunity to experience the sacramental and worshiping life, to be in touch with the richness of the hymnology and the hearing of the divine Scriptures, more frequent Holy Communion, and more frequent gathering of the congregation. Saint Ignatius the God-bearer said: "Try diligently to come together in the gathering for the Divine Eucharist (Divine Liturgy) to thank and glorify God. Because when you come often to the Sacrament of Holy Communion, the forces of Satan are crushed and all his destructive actions are destroyed". The power of the Divine

Liturgy is not magical. It is the power of love and unity with Christ. The Divine Liturgy teaches us to forgive, to love and to be united with all people. That is why we offer our Gifts to God, the Bread and Wine, praying for our living and sleeping brothers and sisters. The commemoration of the names of the living and sleeping persons is a very important and sacred work, instituted by the Holy Apostles and performed uninterruptedly until today.

Μελέτη Αγίας Γραφής

Τήν έρχομένη Τετάρτη, καθώς και κάθε Τετάρτη απόγευμα 'πό τις 7.00 έως τις 8.00, θά λειτουργήσουν και πάλι οι δύο κύκλοι μελέτης Αγίας Γραφής. Είναι μιά πνευματική εύκαιρία για πιστούς όλων τών ηλικιών να συμμετάσχουν και να όφελούνται πνευματικά.

Every Wednesday evening from 7pm to 8pm, two Bible study circles operate in the Prophet Elias Community Centre. It is an opportunity for believers of all ages to participate and benefit spiritually.

Πανήγυρις τών Παμμεγίστων Ταξιαρχών στην Κοινότητα-Ένορία μας

Τήν περασμένη Κυριακή τό έσπέρας, παραμονή τών Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ και πασών τών έπουρανίων θείων Δυνάμεων Άσωμάτων, έλαβε χώρα εις τόν 'ιερό Ναό μας ό Μέγας πανηγυρικός Έσπερινός μετά άρτοκλασίας. Ό έορτάζων π. Μιχαήλ Ψαρομμάτης ώμίλησε επικαίρως σέ άμφότερες γλώσσες. Τήν έπομένη, άνήμερα τής πανηγύρεως, έτελέσθει Όρθρος και πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά άρτοκλασίας υπό τοϋ έορτάζοντος ιερατικώς Προϊσταμένου π. Μιχαήλ Ψαρομμάτη και τοϋ π. 'Ιωάννου Χωραΐτη, συμπροσευχομένων τοϋ Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Σινώπης κ. Σιλουανοϋ και τοϋ π. Σταύρου Ψαρομμάτη. Και πάλι τόν πανηγυρικό - δί εύχών τοϋ Θεοφιλεστάτου-, έμετέφερε ό π. Μιχαήλ, σέ άμφότερες γλώσσες. Στο τέλος έγινε ή περιφορά τής καταστόλιστης 'ιεράς εικόνας τών Παμμεγίστων Ταξιαρχών στον προαύλιο χώρο τοϋ 'ιεροϋ Ναοϋ μας, προεξάρχοντος τοϋ Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου μας. Ό Θεοφιλέστατος, ώμίλησε προς τό έκκλησίασμα έξαίροντας τήν προσφορά τοϋ π. Μιχαήλ, όχι μόνο στην Ένορία τοϋ Προφήτη 'Ηλία, αλλά και όπου άλλοϋ τόν καλεϊ ή Έκκλησία μας. Ό π. Μιχαήλ εύχαρίστησε τόν Θεοφιλέστατο και έκάλεσε όλο τό έκκλησίασμα για ένα κέρασμα. Στην συνέχεια, ό π. Σταϋρος, ανάφερε τό ιστορικό τής ήμέρας, όπου τό 1959, στον τόπο που βρίσκεται ό σημερινός περικαλής 'ιερός Ναός μας, έγινε ό Άγιασμός τοϋ οικόπεδου για τήν άνέγερση τοϋ Ναοϋ. Στο πέρας τοϋ έκκλησιαστικοϋ προγράμματος, ό έορτάζων ιερατικώς Προϊστάμενος π. Μιχαήλ, παράθεσε πλούσιο μεσημεριανό γεϋμα για όλο τό έκκλησίασμα στην ένοριακή μας αίθουσα. Οι πάντες εύχαρίστησαν τόν π. Μιχαήλ και τοϋ εύχήθηκαν έτη πολλά και εύλογημένα.

Feast of the Greatest Brigadiers in our Community-Parish

Last Sunday evening, the Great Festive Vespers and the blessing of the five loaves on the Eve of the Holy Archangels Michael and Gabriel and all the heavenly gracious divine Powers took place in our Holy Church. Fr. Michael delivered a timely sermon in both languages. The next day, on the day of the festival, Matins and Divine Liturgy with the blessing of bread

loaves was officiated by Fr. Michael and Fr. John Choraitis while His Grace Bishop Silouan of Sinope and Fr. Stavros were praying in the Sanctuary. With the blessings of His Grace, the sermon of the day was again delivered by Fr. Michael in both languages. At the end, the Procession of the Holy Icon of the Holy Archangels, led by His Grace, took place in the grounds of our Holy Church. At the end, His Grace spoke to the congregation, praising the valuable work of Fr. Michael, not only within the Parish of Prophet Elias, but also everywhere that our Church calls him. Fr. Michael thanked His Grace and invited the congregation for a luncheon in the Hall. There, Fr. Stavros mentioned the history of the day, where in 1959, at the place where our current beautiful Holy Church is located, the consecration of the plot for the construction of the Church took place. At the end of the ecclesiastical program, His Grace blessed the banquet and everybody enjoyed the tasty food. Everyone thanked Fr. Michael and wished him many blessed years ahead.

Δωρεές

Οίκ. Δημητρίου Κοσμά υπέρ υγείας καί σωτηρίας **\$200.** Άνώνυμος **\$100**

Στυλιανός Μισόπαπας εἰς μνήμην Ἀμαλίας καί Ἀσημούλας Μισόπαπα **\$100**

Εὐχαριστοῦμε τούς εὐλαβεῖς δωρητές καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τούς εὐλογεῖ πάντοτε. We thank the devout donors and pray that the Lord may bless them always.

ΓΑΜΟΣ Τό Σάββατο 6 Νοεμβρίου, ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας, ἡ στέψη τοῦ κ. DOMENICO SANTILLO μετά τῆς δίδος ΑΝΔΡΙΑΝΑΣ ΝΤΟΥΦΟΥ. Ἡ κουμπάρα ΑΛΕΞΙΑ ΝΤΟΥΦΟΥ ἀντήλλαξε τά στέφανα τῶν νεονύμφων. Εὐχόμεθα στούς νεόνυμφους νά ἔχουν τήν υγείαν τους καί νά εἶναι πάντα ἀγαπημένοι. Στόν κουμπάρο εὐχόμεθα νά εἶναι πάντα ἄξιος νά τούς βαπτίσει καί τέκνα.

WEDDING On Saturday November 6, the wedding of Mr. DOMENICO SANTILLO and Miss ANDREA DOUFOS took place in our Holy Church. The Koumbara Miss ALEXIA DOUFOS exchanged the crowns. We pray that the newlyweds may have health and always be together in mutual love. We pray that the Koumbara may be worthy to baptize their children.

ΒΑΠΤΙΣΗ Τό Σάββατο 6 Νοεμβρίου, ὁ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ καί ἡ κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΣΑΡΝΑ ἐβάπτισαν εἰς τόν Ἱερό Ναό μας τόν χαριτωμένο γιό τους. Ἡ ἀνάδοχος κ. ΕΙΡΗΝΗ ΤΣΙΜΠΙΔΑ τοῦ χάρισε τό ὄνομα ΜΑΤΘΑΙΟΣ. Συγχαίρουμε γονεῖς καί ἀναδόχους καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τούς φωτίζει, ὥστε νά συμβουλεύουν καί νά καθ' ὁδηγοῦν τόν νεοφώτιστον στόν ἴσιο δρόμο τοῦ Θεοῦ.

BAPTISM On Saturday November 6, the charming son of Mr. DEMETRIOS and Mrs. KATERINA TSARNAS was baptized in our Holy Church. The godmother Mrs. Irene Tsimbidas gave him the name Matthew. We congratulate the parents and godparents and pray that the Lord may enlighten them so that they guide the newly-enlightened on the holy path of God.